

de Bygninger, som vokse op i meget stort Antal rundt omkring i Landet til Brug for den indre Mission. Det vil ved Siden af Forsamlingshusene være den mest omfattende Side af Sagen, og det vil just ikke dreje sig om store Summer i finansiel Henseende. Men derved vil ikke desto mindre opnaas et Ønske for videre Kredse af Samfundet, at der kan blive fritagelse for Bygningsafgift over for Missionshuse. — Med Hensyn til § 2 ved jeg ikke, hvor stærkt de ærede Forslagsstillere ville fastholde Bestemmelsen der; det vil vistnok være vanskeligt at føre den igennem, i alt Fald i den Form, her foreslaas. Det gaar ikke an at sige, at enhver Bygning paa Landet, der anvendes til Bolig for Frimenighedspræster og Lærere eller Bestillingsmænd ved private Skoler skal være fri for Bygningsafgift; det vil under alle Omstændigheder kun kunne være den Del, som benyttes til Bolig for saadanne Personer; thi ellers vilde den Trafik let kunne drives, at naar en ellers afgiftspligtig Bygning paa Landet optages til Leje af en Lærer ved en privat Skole, den da kan fritages for Bygningsafgift. Det vil jeg altjaa henstille. Jeg vilde anse det for det væsentligste, der opnaas ved en Reform som denne, om man kunde naa til dette: fritagelse for Bygningsafgift for Forsamlingshuse, som have til Djemed almindelig Oplysning og ikke benyttes til Næring, og dernæst for Frimenighedernes Kirker og Bygninger for anerkendte Trossamfund.

Ordføreren for Forslagsstillerne (S. C. Christensen): Den højtærede Finansminister mente, at Lovforslagets § 1 kunde forstås saaledes, at Ordene „Brug i religiøse Djemed“ skulde gaa tilbage paa samtlige herhen hørende Bygninger. Jeg tror ikke, at den højtærede Minister har Ret deri. Det er jo i alt Fald ikke Meningen, og jeg tror heller ikke, det kan læses saaledes. Jeg skal nævne et ganske analogt Eksempel, hvor ingen vil falde paa at tage fejl. Hvis jeg f. Eks. vilde nævne: Embetsmænd, Rigsdagsmænd eller Mænd, som kun beklæde kommunale Hverv, saa vil dog ingen sige, at det sidste skulde gaa tilbage paa det foregaaende. Paa samme Maade tror jeg her, at fordi man nævner „almindelige Bygninger“, kan det ikke gaa tilbage paa Forsamlingsbygninger; i alt Fald er det ikke Meningen. Jeg tror, der skal lægges en kunstig Fortolkning deri for at faa den Mening ud deraf. Den ærede Finansministers væsentligste Indvending mod Forslaget var den, at Begrebet „Forsamlingshuse“ var for vidt for Administrationen,

naar den skulde til at udføre denne Lov i Praksis. Dertil vil jeg sige, at i Virkeligheden er Begrebet „Forsamlingshuse“ ikke saa vanskeligt et Begreb, som det kunde synes, efter hvad den højtærede Finansminister udtalte. Der er ikke den Mængde Forsamlingshuse paa Landet, som der efter den ærede Ministers Udtalelser kunde synes at være. Der er f. Eks. saa vidt jeg ved, ikke en Mængde videnstabelige Forsamlingshuse paa Landet — jeg sender da ikke noget nogen Steder og ved aldeles ikke, om der overhovedet findes saadanne. Der er heller ikke virkelige Forsamlingshuse paa Landet, som anvendes til Dans og Spil — den Slags Bygninger kaldes ikke saaledes; men derimod er der uden Tvivl enkelte Gæstgivere, som have opført Bygninger, som de anvende til Dans og Spil, eller dog nærmest til deres Næringsdrift; men i Folke- munde kaldes den Slags Bygninger ikke Forsamlingshuse. For saa vidt de kunde falde ind under dette Begreb, saa har det i alt Fald ikke været Forslagsstillerens Mening, og vi ere da villige til under Forslagets videre Gang at foreslaa saadanne Endringer, som kunne tjene til at udelukke en saadan Mening. Det, som har været vor Mening, er kun, at vi ønske saadanne Forsamlingshuse fritagne, som anvendes til oplysende Foredrag og deslige, men paa den anden Side ønske vi heller ikke et saadant udelukket, fordi det en enkelt Gang anvendes til saadant Brug, naar det ikke ligefrem er et Sted, hvor der til Stadighed drives bygningsafgiftspligtige Erhverv. Den højtærede Finansminister kom med en Indvending om, hvorvidt det overhovedet var rigtig at fritage andre Trossamfund end netop Folkekirken. Han sagde, at det jo ikke hørte ind under ham, og at det nærmest blev en anden Minister, som maatte tage det frem, og den ærede Kirkeminister kom da ogsaa frem med en Indvending i den Anledning, idet han sagde, at naar Grundloven siger, at den evangelisk-lutheriske Kirke er den danske Folkekirke og som saadan støttes af Staten, saa kunde det ikke være rimeligt, at Staten støttede andre Trossamfund. Det er her nu i strengeste Forstand heller ikke Tale om, det højeste her er Tale om, er dog kun at fritage dem for en Stat, fritage dem for en Byrde; men min Opfattelse er heller ikke den, at fordi det staar i Grundloven, at den evangelisk-lutheriske Kirke er Folkekirken, derfor skulde det være udelukket for Staten at støtte andre Trossamfund; det tror jeg ikke har været Meningen, men jeg forbeholder mig nærmere at komme tilbage dertil ved en Undersøgelse. I alt Fald er jeg vis paa,